

SOPIMUS SOSIAALITURVASTA

SUOMEN TASAVALLAN

JA

URUGUAYN ITÄISEN TASAVALLAN VÄLILLÄ

Suomen tasavalta ja Uruguayn itäinen tasavalta (jäljempänä ’sopimusvaltiot’),

jotka haluavat säännellä maidensa välisiä suhteita sosiaaliturvan alalla,

ovat sopineet seuraavasta:

I osa

Yleiset määräykset

1 artikla

Määritelmät

1. Tässä sopimuksessa

a) ”kansalainen” tarkoittaa

i) kun on kyse Uruguayn itäisestä tasavallasta (jäljempänä ”Uruguay”), luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä siten kuin tästä säädetään tasavallan perustuslain 73–75 artikloissa;

ii) kun on kyse Suomen tasavallasta (jäljempänä ”Suomi”), Suomen kansalaisuuslaissa tarkoitettua Suomen kansalaista;

b) ”lainsäädäntö” tarkoittaa tämän sopimuksen 2 artiklassa määritettyjä lakeja ja määräyksiä;

- c) ”toimivaltainen viranomainen” tarkoittaa
- i) kun on kyse Uruguaysta, työ- ja sosiaaliturvaministeriötä (Ministerio de Trabajo y Seguridad Social), ja valtuutettuna, sosiaaliturvapankkia (Banco de Previsión Social);
 - i) kun on kyse Suomesta, sosiaali- ja terveysministeriötä;
- d) ”toimivaltainen laitos” tarkoittaa
- i) kun on kyse Uruguaysta, sosiaaliturvapankkia (Banco de Previsión Social) ja laitoksia, jotka ovat kulloisessakin tapauksessa vastuussa tämän sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun lainsäädännön soveltamisesta;
 - ii) kun on kyse Suomesta, laitoksia, jotka vastaavat tämän sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun lainsäädännön soveltamisesta;
- e) ”yhteyselin” tarkoittaa laitosta tai toimielintä, joka nimetään yhteyselimeksi tämän sopimuksen toimeenpanosopimuksessa ja jonka tarkoitus on sovittaa yhteen ja vaihtaa tietoja molempien sopimusvaltioiden toimivaltaisten laitosten välillä;
- f) ”vakuutuskausi” tarkoittaa maksukautta, joka on tunnustettu ja täyttynyt sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti, ja muuta kautta, jonka kyseisen lainsäädännön mukaan katsotaan vastaavan maksukautta;
- g) ”etuus” tarkoittaa etuutta, josta on säädetty tämän sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetussa lainsäädännössä;
- h) ”asuinpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu jommankumman sopimusvaltion sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

2. Sellaisella termillä, jota ei määritellä tässä artiklassa, on se merkitys, joka sille annetaan sovellettavassa lainsäädännössä.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluva lainsäädäntö

1. Tätä sopimusta sovelletaan seuraavaan lainsäädäntöön:

- a) kun on kyse Uruguaysta, sosiaaliturvalainsäädäntöön, joka koskee maksuihin perustuvia eläke-etuuksia ja toimivaltaisten laitosten hallinnoimiin ylisukupolvisiin solidaarisuus- ja pääomitusjärjestelmiin perustuvia eläkejärjestelmiä;
- b) kun on kyse Suomesta, työeläkejärjestelmää koskevaan lainsäädäntöön.

2. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun lainsäädäntöön eivät sisälly sopimusvaltion ja kolmannen valtion välillä mahdollisesti tehdyt valtiosopimukset tai muut kansainväliset sopimukset sosiaaliturvasta eikä niiden toimeenpanoa varten säädetty lainsäädäntö.

3. Tämä sopimus koskee myös tulevaa lainsäädäntöä, jolla muutetaan, täydennetään, yhdistetään tai korvataan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa määrätään, tämä sopimus ei koske lainsäädäntöä, joka laajentaa sopimusvaltion olemassa olevaa lainsäädäntöä uusiin etuudensaajaryhmiin, jolleivät molempien sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toisin sovi.

3 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet jommankumman sopimusvaltion lainsäädännön piiriin, sekä näiden henkilöiden huollettaviin ja jälkeen eläviin jommankumman sopimusvaltion sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

4 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, 3 artiklassa määritellyjä henkilöitä, jotka asuvat jommankumman sopimusvaltion alueella, kohdellaan yhdenvertaisesti kyseisen sopimusvaltion kansalaisten kanssa sovellettaessa kyseisen sopimusvaltion lainsäädäntöä. Edellä olevaa sovelletaan myös jommankumman sopimusvaltion alueella asuviin huollettaviin ja jälkeen eläviin niiden oikeuksien osalta, jotka he johtavat tässä artiklassa tarkoitetuista henkilöistä.

5 artikla

Etuuksien maksaminen ulkomaille

1. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, sopimusvaltion lainsäädännön mukaisia etuuksia ei alenneta, muuteta, lykätä, peruuteta tai takavarikoida sillä perusteella, että etuudensaaja asuu tai oleskelee toisen sopimusvaltion alueella, ja etuudet maksetaan toisen sopimusvaltion alueelle.

2. Sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset etuudet myönnetään sopimusvaltioiden alueen ulkopuolella asuville etuudensaajille samoin edellytyksin kuin ne myönnetään ensiksi mainitun sopimusvaltion kansalaisille, jotka asuvat kyseisen sopimusvaltion alueen ulkopuolella.

II osa

Sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat määräykset

6 artikla

Yleiset määräykset

Jollei tässä II osassa toisin määrätä, työntekijänä tai yrittäjänä sopimusvaltion alueella työskentelevään henkilöön sovelletaan kyseisen työn osalta ainoastaan kyseisen sopimusvaltion lainsäädäntöä.

7 artikla

Lähetetyt työntekijät

1. Jos työnantaja, jolla on kotipaikka sopimusvaltion alueella, lähettää sopimusvaltion lainsäädännön piiriin kuuluvan ja palveluksessaan työskentelevän henkilön työskentelemään toisen sopimusvaltion alueelle, työntekijään sovelletaan edelleen kyseisen työskentelyn osalta ainoastaan ensiksi mainitun sopimusvaltion pakollista vakuutusta koskevaa lainsäädäntöä kahdenkymmenenneljän ensimmäisen kalenterikuukauden ajan, ikään kuin hän työskentelisi edelleen ensiksi mainitun sopimusvaltion alueella. Ajanjaksoa voidaan pidentää toiset kaksikymmentäneljä kuukautta Uruguayn osalta toimivaltaisen viranomaisen ja Suomen osalta toimivaltaisen laitoksen etukäteen antamalla nimenomaisella suostumuksella. Tätä kohtaa sovelletaan myös työntekijöihin, jotka heidän toisen sopimusvaltion alueella toimiva työnantajansa on lähettänyt toisen sopimusvaltion alueella toimivan sidosyrityksensä tai tytäryrityksensä palvelukseen.

2. Jos sopimusvaltion lainsäädännön piiriin kuuluva henkilö, joka tavallisesti työskentelee yrittäjänä tämän sopimusvaltion alueella, työskentelee väliaikaisesti yrittäjänä toisen sopimusvaltion alueella, häneen sovelletaan ainoastaan ensin mainitun sopimusvaltion lainsäädäntöä samoin kuin jos hän työskentelisi ensin mainitun sopimusvaltion alueella edellyttäen, että yrittäjyyden toisen sopimusvaltion alueella ei oleteta kestävän yli kahtakymmentäneljää kuukautta. Ajanjaksoa voidaan pidentää toiset kaksikymmentäneljä kuukautta Uruguayn osalta toimivaltaisen viranomaisen ja Suomen osalta toimivaltaisen laitoksen etukäteen antamalla nimenomaisella suostumuksella.

3. Tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan myös henkilöihin, jotka lähetettiin ensin sopimusvaltion alueelta kolmanteen valtioon ja myöhemmin toisen sopimusvaltion alueelle.

4. Jos jommankumman sopimusvaltion lainsäädäntöä sovelletaan 1, 2 ja 3 kohdan määräysten mukaisesti, sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen tai toimivaltainen laitos myöntää työntajan tai yrittäjän pyynnöstä todistuksen, joka osoittaa työntekijän kuuluvan kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön piiriin ja josta käy ilmi todistuksen voimassaoloaika. Tämän todistuksen myöntämismenettelyä säätelee artiklan 15 nojalla tehtävä toimeenpanosopimus.

8 artikla

Merenkulkijat ja lentomiehistö

1. Henkilö, joka ilman tätä sopimusta kuuluisi molempien sopimusvaltioiden lainsäädännön piiriin työskennellessään merenkulkualan päällystön tai miehistön jäsenenä, kuuluu kyseisen työskentelyn osalta ainoastaan sen sopimusvaltion lainsäädännön piiriin, jonka lipun alla alus liikennöi.

2. Henkilö, joka työskentelee ilma-aluksen päällystön tai miehistön jäsenenä, kuuluu kyseisen työn osalta sen sopimusvaltion lainsäädännön piiriin, jonka alueella yrityksellä, jossa hän työskentelee, on päätoimipaikka. Jos yrityksellä kuitenkin on sivuliike tai pysyvä liikepaikka toisen sopimusvaltion alueella, kyseisen sivuliikkeen tai pysyvän liikepaikan

palveluksessa oleva henkilö, joka ei kuulu 7 artiklan soveltamisen piiriin, kuuluu sen sopimusvaltion lainsäädännön piiriin, jonka alueella sivuliike tai pysyvä liikepaikka sijaitsee.

9 artikla

Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenet sekä virkamiehet

1. Mikään tässä sopimuksessa ei vaikuta 18 päivänä huhtikuuta 1961 tehdyn diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen eikä 24 päivänä huhtikuuta 1963 tehdyn konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen määräyksiin.

2. Jollei tämän artiklan 1 kohdasta muuta johdu, jos sopimusvaltion keskus- tai paikallishallinnon tai muun julkishallinnon palveluksessa oleva henkilö lähetetään työskentelemään toisen sopimusvaltion alueelle, häneen sovelletaan ensin mainitun sopimusvaltion lainsäädäntöä samoin kuin jos hän työskentelisi tämän sopimusvaltion alueella.

10 artikla

Poikkeukset

Uruguayn toimivaltainen viranomainen ja Suomen toimivaltainen laitos voivat sopia keskenään myöntävänsä poikkeuksen tästä II osasta tiettyjen henkilöiden tai henkilöryhmien osalta.

III osa

Etuuksia koskevat määräykset

11 artikla

Vakuutuskausien yhteenlaskeminen

1. Silloin kun vakuutuskausia on täytynyt kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti, kunkin sopimusvaltion toimivaltainen laitos ottaa tarvittaessa huomioon toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti täytyneet vakuutuskaudet, kun se määrittää oikeutta soveltamansa lainsäädännön mukaisiin etuuksiin, edellyttäen, etteivät nämä vakuutuskaudet ole päällekkäisiä sen oman lainsäädännön mukaisten vakuutuskausien kanssa.

2. Jos henkilö ei ole oikeutettu etuuteen molempien sopimusvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täytyneiden ja tämän artiklan 1 kohdan mukaan yhteenlaskettujen vakuutuskausien perusteella, oikeus kyseiseen etuuteen määräytyy laskemalla yhteen

kyseiset kaudet ja kolmannen valtion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet, kun toista tai molempia sopimusvaltioita sekä kyseistä kolmatta valtiota sitovissa sosiaaliturvasopimuksissa määrätään vakuutuskausien yhteenlaskemisesta, edellyttäen, etteivät tällaiset vakuutuskaudet ole päällekkäisiä kummankaan sopimusvaltion lainsäädännön mukaisten vakuutuskausien kanssa.

12 artikla

Etuuksien laskeminen

Etuuksien laskeminen määritellään kunkin sopimusvaltion sovellettavassa lainsäädännössä, jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä.

13 artikla

Uruguayta koskevat erityismääräykset

1. Uruguayn toimivaltainen laitos vahvistaa oikeuden etuuteen ja laskee etuudet ottaen huomioon Uruguayn lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet sekä Suomen lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet. Myönnetyt etuudet perustuvat etuudensaajalle suotuisimpaan laskentatapaan riippumatta siitä, onko Suomen toimivaltainen laitos määrittänyt etuuksia.

2. Kun Uruguayn toimivaltainen viranomainen laskee vakuutuskaudet yhteen lisätäkseen Suomen lainsäädännön ja tarvittaessa 11 artiklan 2 kohdassa mainitun kolmannen valtion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet Uruguayn lainsäädännön mukaisesti täyttyneisiin vakuutuskausiin, se soveltaa seuraavia laskentasääntöjä etuuskien määrän selvittämiseksi:

- a) Toimivaltainen laitos määrittelee sen etuuden määrän, johon henkilö olisi oikeutettu, jos kaikki hyväksiluettavat vakuutuskaudet olisivat täyttyneet sen lainsäädännön mukaisesti (teoreettinen etuus).
- b) Toimivaltainen laitos selvittää etuuden määrän soveltamalla lainsäädäntönsä mukaisesti arvioituun teoreettiseen etuuteen samaa suhdelukua, joka on Uruguayn lainsäädännön mukaisesti täyttyneen hyväksiluettavan vakuutuskauden ja molempien sopimusvaltioiden sekä tarvittaessa kolmannen valtion lainsäädännön mukaisesti täyttyneiden hyväksiluettavien vakuutuskausien kokonaismäärän välillä (pro rata temporis -periaatteen mukainen etuus).

14 artikla

Suomea koskevat erityismääräykset

1. Kun vakuutuskausia on täyttynyt kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti, Suomen toimivaltainen laitos ottaa tarvittaessa huomioon Uruguayn lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa 11 artiklan 2 kohdassa mainitun kolmannen valtion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet, kun se määrittää oikeutta soveltamansa

lainsäädännön mukaisiin etuuksiin, edellyttäen, etteivät tällaiset vakuutuskaudet ole päällekkäisiä sen lainsäädännön mukaisten vakuutuskausien kanssa.

2. Jos kyseisellä henkilöllä on oikeus etuuteen tämän artiklan 1 kohdan soveltamisen perusteella, Suomen toimivaltainen laitos laskee etuuden määrän yksinomaan ja suoraan Suomen lainsäädännön mukaisesti täyttyneiden vakuutuskausien perusteella.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut etuudet myöntävä Suomen toimivaltainen laitos ottaa huomioon yksinomaan ne ansiotulot, jotka kyseinen henkilö on saanut sen alueella.

IV osa

Erinäiset määräykset

15 artikla

Toimeenpanosopimus

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät toimeenpanosopimuksen, jossa määrätään tämän sopimuksen toimeenpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä.

16 artikla

Tietojen vaihto ja keskinäinen avunanto

1. Toimivaltansa rajoissa sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset laitokset:

- a) antavat toisilleen oman lainsäädäntönsä sallimissa puitteissa tiedot, jotka ovat tarpeen tämän sopimuksen soveltamiseksi;
- b) avustavat toisiaan etuutta koskevan oikeuden määrittelemisessä tai etuuden maksamisessa tämän sopimuksen tai sen soveltamisalaan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti; ja
- c) antavat toisilleen mahdollisimman pian tiedot toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet tämän sopimuksen soveltamiseksi, ja kaikista sellaisista muutoksista lainsäädäntöönsä, jotka saattavat vaikuttaa tämän sopimuksen soveltamiseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua apua annetaan maksutta, lukuun ottamatta poikkeuksia, joista sovitaan 15 artiklan mukaisesti tehtävässä toimeenpanosopimuksessa.

17 artikla

Tietojen salassapito

1. Sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen, toimivaltainen laitos tai yhteyselin välittää sopimusvaltion lainsäädännön ja määräysten mukaisesti toisen sopimusvaltion

toimivaltaiselle viranomaiselle, toimivaltaiselle laitokselle tai yhteyselimelle henkilötietoja tämän sopimuksen toimeenpanemiseksi siltä osin kuin kyseiset tiedot ovat tarpeen yksittäisen tapauksen käsittelemiseksi.

2. Jollei sopimusvaltion lainsäädännössä ja määräyksissä muuta edellytetä, henkilötietoja, jotka kyseisen sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen, toimivaltainen laitos tai yhteyselin vastaanottaa tämän artiklan mukaisesti toisen sopimusvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, toimivaltaiselta laitokselta tai yhteyselimeltä, käytetään yksinomaan tämän sopimuksen ja sen soveltamisalaan kuuluvan lainsäädännön toimeenpanemiseksi. Tällaisiin sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen, toimivaltaisen laitoksen tai yhteyselimen vastaanottamiin tietoihin sovelletaan kyseisen sopimusvaltion lainsäädäntöä ja määräyksiä yksityisyyden suojasta ja henkilötietojen salassapidosta.

3. Seuraavia henkilötietoja voi välittää 1 ja 2 kohdan nojalla: henkilön tunnistetietoja, yhteystietoja, pankkitietoja eläkkeen maksamista varten, perhesuhteisiin liittyviä tietoja, työhön liittyviä tietoja, tietoja eläkkeestä ja muista etuuksista, työkykyä koskevia tietoja, sairauskertomustietoja ja muita tarpeellisia henkilötietoja, jotka ovat edellä mainittujen tietojen kaltaisia.

4. Terveyttä koskevia henkilötietoja, joita välitetään tämän sopimuksen mukaisesti, käsitellään yksinomaan tämän sopimuksen ja sen soveltamisalaan kuuluvan lainsäädännön toimeenpanemiseksi.

18 artikla

Vapautus maksuista ja asiakirjojen oikeaksi todistamisesta

1. Jos sopimusvaltion lainsäädännössä määrätään, että kyseisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle toimitettavat asiakirjat vapautetaan kokonaan tai osittain maksuista, mukaan lukien konsuli- ja hallinnolliset maksut, tämä vapautus koskee myös vastaavia asiakirjoja, jotka toimitetaan toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle tämän sopimuksen tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön soveltamiseksi.
2. Tämän sopimuksen tarkoituksia varten tarvittaviin asiakirjoihin ei vaadita diplomaatti- tai konsuliviranomaisten tai julkisen rekisterin tekemää virallista käännöstä, tarkastusta tai laillistusta, jos toimivaltainen viranomainen tai laitos tai yhteyselin on osallistunut asiakirjojen hankkimiseen.
3. Sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen tai toimivaltainen laitos hyväksyy toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisen laitoksen oikeaksi todistamat jäljennökset asiakirjoista oikeiksi jäljennöksiksi ilman muuta todistamista.

19 artikla

Yhteydenpidon kieli

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset laitokset ja yhteyselimet voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa ja kehen tahansa henkilöön, missä tämä asuukin, silloin kun on tarpeen tehdä näin tämän sopimuksen tai sen soveltamisalaan kuuluvan lainsäädännön soveltamiseksi. Yhteydenpito voi tapahtua kumman tahansa sopimusvaltion virallisella kielellä tai englanniksi. Jos sopimusvaltion toimivaltaisella laitoksella on vaikeuksia tulkita toisen sopimusvaltion virallisella kielellä laadittua asiakirjaa, se voi pyytää apua toisen sopimusvaltion toimivaltaisilta laitoksilta tai yhteyselimeltä.

2. Sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen tai toimivaltainen laitos ei voi hylätä hakemusta tai asiakirjaa ainoastaan sillä perusteella, että se on laadittu toisen sopimusvaltion virallisella kielellä.

20 artikla

Hakemusten, ilmoitusten tai muutoksenhakukirjelmien jättäminen

1. Hakemus, ilmoitus tai muutoksenhakukirjelmä, joka koskee sopimusvaltion lainsäädännön mukaisen etuuden määrittämistä tai maksamista ja joka olisi kyseisen lainsäädännön soveltamistarkoitusta varten pitänyt jättää tietyn määräajan kuluessa kyseisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle,

mutta joka sen sijaan on jätetty saman määräajan kuluessa toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle, katsotaan jätetyksi ajallaan ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle.

2. Jos henkilö tämän sopimuksen voimaantultua jättää sopimusvaltion toimivaltaiselle laitokselle kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisen kirjallisen etuushakemuksen, hakemus myös turvaa henkilön oikeudet vastaaviin toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisiin etuuksiin edellyttäen, että henkilö hakemuksen ajankohtana:

- a) pyytää, että se käsiteltäisiin toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisena hakemuksena; tai
- b) antaa tietoa, jonka mukaan vakuutuskausia on täyttynyt toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Edellä olevaa ei kuitenkaan sovelleta, jos hakija nimenomaisesti pyytää, että hakemus koskee ainoastaan ensin mainitun sopimusvaltion lainsäädännön mukaisia etuuksia.

3. Tapauksissa, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 tai 2 kohtaa, hakemuksen, ilmoituksen tai muutoksenhakukirjelmän vastaanottanut toimivaltainen viranomainen tai toimivaltainen laitos merkitsee asiakirjan vastaanottamispäivän ja viipymättä lähettää asiakirjan edelleen toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle laitokselle.

4. Viivästyskorotus, joka määrätään viivästyksestä Suomen lainsäädännön mukaisten etuuksien maksamisessa, lasketaan päivästä, jona Suomen toimivaltainen laitos tai yhteyselin on vastaanottanut kirjallisen etuushakemuksen.

21 artikla

Etuuksien maksaminen

1. Sopimusvaltion toimivaltainen laitos voi maksaa tämän sopimuksen mukaisia etuuksia kyseisen sopimusvaltion valuutassa.

2. Jos sopimusvaltio ottaa käyttöön valuuttasäännöstelyjä tai vastaavia toimenpiteitä, jotka rajoittavat varojen tai rahoitusvälineiden maksamista, lähettämistä tai siirtoa tämän sopimusvaltion ulkopuolella oleville henkilöille, se ryhtyy viipymättä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen tämän sopimuksen mukaisesti maksettavan määrän maksamisen 3 artiklassa tarkoitetuille henkilöille.

22 artikla

Erimielisyyksien ratkaiseminen

1. Tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat erimielisyydet ratkaistaan sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisillä neuvotteluilla.

2. Jos erimielisyyksiin ei löydy ratkaisua kahdentoista kuukauden kuluessa neuvotteluiden alkamisesta tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kumpi tahansa sopimusvaltio voi pyytää ratkaisua diplomaattiteitse, missä tapauksessa sopimusvaltiot pyrkivät ratkaisemaan riidan tällaisien kanavien kautta.

V osa

Siirtymä- ja loppumääräykset

23 artikla

Siirtymämääräykset

1. Ennen tämän sopimuksen voimaantulopäivää täyttyneet vakuutuskaudet ja muut asiaa koskevat tapahtumat ennen tuota päivää otetaan huomioon, kun määritetään oikeutta tämän sopimuksen mukaiseen etuuteen.

2. Tämä sopimus ei luo oikeutta etuuden saamiseen ajanjaksolta ennen tämän sopimuksen voimaantulopäivää.

3. Ennen tämän sopimuksen voimaantuloa tehdyt päätökset oikeudesta etuuksiin eivät vaikuta sopimuksen nojalla syntyviin oikeuksiin.

4. Ennen tämän sopimuksen voimaantuloa määritetyt etuudet voidaan määrittää hakemuksesta uudelleen, jos muutos tällaisissa etuuksissa johtuu ainoastaan tämän

sopimuksen määräyksistä. Tämän sopimuksen soveltaminen ei vähennä niiden etuuksien määrää, joihin oikeus on syntynyt ennen sopimuksen voimaantuloa.

5. Kun 7 artiklaa sovelletaan henkilöihin, jotka on lähetetty työskentelemään sopimusvaltioon ennen tämän sopimuksen voimaantulopäivää, artiklassa tarkoitettujen työskentelykausien katsotaan alkaneen tämän sopimuksen voimaantulopäivänä.

6. Tämän sopimuksen III osan määräyksiä sovelletaan vain etuuksiin, joita koskeva hakemus on jätetty sopimuksen voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

24 artikla

Voimaantulo

1. Kumpikin sopimusvaltio lähettää toiselle sopimusvaltiolle diplomaattisen nootin, jolla se ilmoittaa, että kaikki sen valtionsisäiset vaatimukset tämän sopimuksen voimaantulolle on täytetty.

2. Tämä sopimus tulee voimaan kolmanneksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun jälkimmäinen diplomaattinen nootti on otettu vastaan.

25 artikla

Voimassaolo ja irtisanominen

1. Tämä sopimus on voimassa kahdennentoista kuukauden viimeiseen päivään sen kuukauden jälkeen, jolloin jompikumpi sopimusvaltio on kirjallisesti ilmoittanut sen irtisanomisesta toiselle sopimusvaltiolle.

2. Jos tämä sopimus irtisanotaan, oikeudet siihen perustuvien etuuksien saamiseen ja niiden maksamiseen säilyvät. Sopimusvaltiot sopivat järjestelyistä sellaisten oikeuksien käsittelemiseksi, jotka ollaan saavuttamassa.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet ovat, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty ssa ... päivänä kuuta kahtena kappaleena suomen, espanjan ja englannin kielellä, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Jos syntyy tulkintaeroja, englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

SUOMEN TASAVALLAN
PUOLESTA

URUGUAYN ITÄISEN
TASAVALLAN PUOLESTA